

PĂRINTELE DIONISIE DE LA COLCIU

1909 - 2014

DESPRE SPOVEDANIE

Părinte, nu prea avem poftă de rugăciune. O tot amânăm, mai târziu, mâine, o să fac cutare, poimâine, de săptămâna viitoare mă apuc.

Asta-i lucrarea ispititorului. Niciodată să nu zici că „voi face mâine”, fiindcă secunda pe care o trăim, aceea-i a noastră. Altă secundă, alt minut mai încolo nu-i al nostru, nu știm dacă-l ajungem, că omu-i ca iarba, zice prorocul David: „*omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului*”. Nu putem zice: „las’ că voi face mai pe urmă”. Să punem înaintea noastră cuvântul acesta: „Dacă vrea Dumnezeu să-mi ajute să ajung

mâine la biserică, să mă spovedesc și să fiu atent ce-mi spune duhovnicul, căci el are harul Sfântului Duh, și, ce mi-a spus el, aceea trebuie să mă osârduesc să îndeplinesc ca să pot căpăta Împărăția Cerurilor”. Fără spovedania păcatelor nu putem intra în Împărăția Cerurilor. Vedeți cât de mare este bunătatea lui Dumnezeu? A binecuvântat ca prin binecuvântarea arhierelui să-l facă pe preot să poată fi și duhovnic, și, ce zice el, aceea face Dumnezeu.

Vezi? N-a pus Dumnezeu îngerii ca duhovnici, ci un om, o persoană ca toți oamenii, ca să poți să te duci să-i spui tot, cu sinceritate, că, dacă nu te duci cu sinceritate, nu primești dezlegarea păcatelor. Trebuie să fii sincer. Mila Domnului să fie cu noi!

Sursa: *Starețul Dionisie - Duhovnicul de la Sfântul Munte Athos*, Editura Prodomos, 2009

PROGRAMUL LITURGIC

Luni-Joi 19-22 feb.	18:00	Denia Canonului Mare
Vineri 23 feb.	18:00	Taina Spovedaniei
Sâmbătă 24 feb.	08:00	Sfânta Liturghie și Parastas → Sâmbăta Sfântului Teodor
	18:00	Vecernia
Duminică 25 feb.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei)

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online și să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Să nu vinzi nimic din taină, nici pentru muștrări, nici pentru laude.
E mai bine să nu fii nimic, decât să fii eroul altora. Ține-te de înger și vezi-ți de treabă!*

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 240 / 18 februarie 2018

**CUVIOSUL NIKON
VOROBIOV**

1894 - 1963

AȘEZAREA CORECTĂ A VIEȚII DUHOVNICEȘTI

- SCRISOARE VEREI ZARUDNAIA -

Răspund la întrebările dumneavoastră nedumerite. Mai întâi de toate, vă amintesc că nu cer de la nimeni îndeplinirea necondiționată a sfaturilor mele. Sfatul e sfat, iar hotărârea definitivă îi aparține celui care întreabă. Sfatul Sfinților Părinți și experiența mea personală arată: cu cât ieșim mai puțin din colțul nostru și cu cât discutăm mai puțin în casă ori în afara casei, cu atât este mai bine. Nici dumneavoastră nu ați primit din ieșiri și din discuții altceva decât sminteală, tulburare și slăbire înăuntru și în afară. Concluzia este limpede. Dacă cineva *te va sili să mergi cu el o stadie*, poți să mergi, după porunca Evangheliei, dar să te tulburi făcând placul oamenilor lumești, pe care poate să-i trimită și vrăjmașul, nu are sens.

Ce folos dacă veți dobândi întreaga lume, iar sufletul vostru îl

veți pierde? Iar dumneavoastră vă vătămați și sufletul, și trupul cu umblete fără folos. Țineți minte? Dacă ochiul tău te smintește... Cugetați bine la toate astea și lucrați pentru Evanghelie, nu pentru a face placul oamenilor. Nu sunt de acord să vă zăvorâți – mai aveți mult de crescut până la zăvorâre. Este vorba doar de ieșirile și discuțiile fără rost.

Frazele dumneavoastră: „n-o să iasă nimic din noua mea viață”, „încep să mă sperii de mine însămi și să mă îndoiesc de posibilitățile mele” ș.a.m.d. arată ca fundamentul vieții dumneavoastră duhovnicești este putred. Tocmai de asta nu aveți pace în suflet, cum spuneți. Din frazele acestea se vede că v-ați închipuit ceva despre dumneavoastră, așteptați ceva, vedeți ceva deosebit în noua dumneavoastră viață ș.a.m.d. Tocmai asta l-a speriat pe părintele V., tocmai de asta este neliniștit. Încep să mă neliniștesc și eu. Ce credeți despre dumneavoastră?

Iată cum trebuie să simțiți și să gândiți despre dumneavoastră: „Doamne, mi-am petrecut toată viața în răspândire, călcând mereu sfintele Tale porunci, iar pocăință adevărată nu am până în ziua de astăzi, nu am smerenie, nu am iubire. Cu ce mă voi înfățișa, Doamne, înaintea Ta? Dăruiește-mi să pun măcar de acum început pocăinței, dăruiește-mi să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu; primește-mă ca pe

vameș, ca pe tâlhar, ca pe fiul risipitor. Mântuiește-mă, cu judecățile pe care le știi!”. Dacă Domnul vă va da inimă înfrântă (din care ia naștere și smerenia), veți vedea limpede că sunteți mai rea decât toți, că nu sunteți îndrituită (îndreptătită) să învățați și să osândiți pe nimeni, veți simți când trebuie să vizitați pe cineva și când trebuie să rămâneți acasă, fiindcă veți lucra pentru Dumnezeu, nu din egoism sau din dorința de a plăcea oamenilor.

Cereți de la Domnul pocăință, inimă înfrântă, străduiți-vă să înțelegeți de ce sfinții cei mai mari plângeau mereu pentru păcatele lor. Amintiți-vă cât mai des ce a făcut pentru dumneavoastră Domnul, venind pe pământ și răstignindu-Se pentru dumneavoastră, și cum l-ați răsplătit. Recunoașteți iar și iar înaintea Lui că aveți o datorie pe care nu o puteți plăti cu nici un fel de nevoie (și cu atât mai mult „fapte bune”), cu nici un fel de *arder de tot*. Singurul lucru ce ne rămâne este să ne rugăm să ni se ierte datoria, să ne frângem inima și să ne smerim înaintea Lui și a chipului Lui – a oamenilor. *Inima înfrântă Dumnezeu nu o va urgisi*. Iată lucrarea dumneavoastră! Toate celelalte sunt înșelare, amăgire de sine, ale cărei urmări sunt pierderea păcii sufletești, puținătatea credinței, osândirea aproapelui ș.a.m.d. După roade se cunoaște pomul.

Frica, chiar groaza în fața morții este urmare a dispoziției sufletești greșite. Atâta timp cât veți nădăjdui în propriile fapte și nevointe nu veți putea fi liniștită. Nici un om, de la zidirea lumii și până acum, nu s-a mântuit prin faptele sale. Ne mântuiește Domnul. Lui trebuie să ne încredințăm pe noi înșine și soarta noastră atât aici, cât și după moarte – iar dacă ne încredințăm Lui, trebuie să și facem, pe cât ne stă în putere, așa cum ne poruncește El, adică să ne silim spre împlinirea sfintelor Lui porunci, iar pentru călcările cele cu voie și fără voie să ne pocăim sincer. Dacă veți avea această dispoziție nu în cap, ci înrădăcinată adânc în inimă, veți fi liniștită peste tot și întotdeauna. Sufletul dumneavoastră este în mâinile Domnului. Cine poate să-l vatăme?! Starea aceasta nu este dată însă imediat. Dacă o veți căuta, o veți găsi.

Întrebați ce sunt “faptele bune”. Pentru creștin, fapte bune sunt numai cele făcute spre împlinirea poruncilor evanghelice – prin urmare, spre împlinirea voii lui Dumnezeu. A omorî pe cineva fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu e bine, iar a salva de la moarte pe cineva fără voia lui Dumnezeu, împotriva voii lui Dumnezeu, e rău. Trebuie să știm însă voia lui Dumnezeu, nu să facem voia noastră. Deschideți Vechiul Testament și acolo veți vedea o mulțime de exemple – iar

în Evanghelie vă amintiți ce i-a zis Domnul Apostolului Petru, căruia îi era milă de El și nu voia ca El să meargă la pătimiri?

La nevoințele trupești nici să nu vă îngăduiți. Omul bolnav trebuie să-și întărească trupul, ca acesta să nu devină piedica mișcării lăuntrice. Și trupul prea sănătos devine o piedică, și atunci trebuie strămtorat. Asta este limpede.

În starea sa M. trebuie să spună: “Cele vrednice de faptele mele primesc. Doamne, fie sfântă voia Ta! Doamne, fă cu mine ce vrei, numai mântuiește-mă!”, nu să se răzvrătească și să-l dicteze lui Dumnezeu, lucru ce vine din trufie.

Fiți mai simplă, nu despicați firul în patru. Recunoașteți față de dumneavoastră înșivă și față de Domnul că sunteți netrebnică și datoare la nesfârșit, dați-vă pe dumneavoastră și pe apropiatii dumneavoastră în mâinile lui Dumnezeu.

Toate – intrarea și ieșirea – să le faceți pentru Dumnezeu, nu din alte motive. Frângeți-vă inima totdeauna fiindcă în toate privințele faceți altfel decât ar trebui. Pe scurt, smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, și veți afla aici odihnă, iar după moarte Împărăția lui Dumnezeu.

Sursa: **Cuviosul Nikon Vorobiov**, *Cum să trăim în ziua de astăzi - Scrisori despre viața duhovnicească*, Editura Sophia